

PARAULA I VIDA

Aprendre a dir bé el Parenostre

Un any més, la Diòcesi d'Urgell a través de la gran tasca que realitza l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes, ha pelegrinat al seu Santuari de l'altra banda dels Pirineus, on la Verge Maria Immaculada es va aparèixer a una noia adolescent, Bernadeta Soubirous, molt pobra i sense gaire formació cristiana, per atreure-la més a Déu i fer-la feliç. La Mare de Déu ens crida des de Lourdes a posar Déu en el centre de les nostres vides, a fer penitència per convertir-nos, a estimar l'Església i el seu culte sagrat, a tenir caritat ardent i tendresa pels malalts i els qui pateixen, amb una preferència pels petits del Regne de Déu. I Maria Immaculada davant aquella noia espantada,

pregà amb ella el Parenostre i el Glòria, deixant en canvi que fos només ella la qui anés desgranant també les Avemaries del sant Rosari. Una Mestra i una catequista única per a aquella noia que encara no havia pogut fer la seva primera comunió. Aprengué de la mateixa Verge Maria a resar.

A tots els pelegrins de Lourdes d'aquest any se'ls insisteix en aquest «**aprendre a resar el Parenostre amb Bernadeta**». Sempre ens farà bé «renovar» la nostra manera de resar el Parenostre, l'oració del Senyor, ja que Ell mateix el donà com a distintiu dels seus deixebles. I resar-lo amb Bernadeta, deixeble de Maria, i amb l'amor

amb què la Verge li ensenyà. **Som el poble del Déu del Parenostre**, som el poble que ha rebut una revelació inoïda: que **Déu és Pare**, «Ab-bà» (manllevat del llenguatge dels fills petits envers els seus pares de la terra), i **Pare de tots**, no només meu. Se'n desprèn que tots nosaltres som germans. Quanta profunditat en aquestes dues paraules amoroses! Basten per tota la pregària; tota està aquí! I les hem de dir amb els sentiments d'humilitat i de confiança amb què les deia santa Bernadeta.

El Parenostre conté unes **peticions**: que Déu sigui «santificat», conegut, estimat i servit per tots; que el seu Regne arribi al món, s'obri pas amb força, i que molts es comprometin a servir aquest Regne de Déu; que es faci la voluntat de Déu sempre i a tot arreu, una voluntat que sabem que és d'amor i de misericòrdia, i que nosaltres hem d'oïr amb fidelitat i confiança.

A la segona part de l'oració demanem el pa que necessitem avui, el pa que reclama un cor humil, que no vol acaparar ni viure en la preocupació material; un pa que també es refereix al Pa de l'Eucaristia, que ens alimenta en el camí pel desert de la vida. I demanem que se'ns perdoni així com perdonem. El cristià és un reconciliat pel Pare que ha de donar ell mateix perdó i reconciliació a tothom. I finalment que Déu ens sostingui i no ens deixi caure en les temptacions; la més gran de totes, abandonar-lo. I que ens deslliuri del Maligne, que en tot hi vol barrejar la seva mentida, desunió i maldat.

Demanem que en molts moments del dia, ens acompanyi aquesta oració tan bella, com una entesa de complicitat entre Déu i jo: Gràcies perquè sou el nostre Pare! Mireu què ens passa, Pare! Sosteniu-nos, Pare! No tenim això i allò que tant necessitem, Pare! Que tots us estimin, Pare! Perdoneu-nos, Pare! Us vull estimar del tot, Pare!... Si la Immaculada ens ho ensenya a dir, i si Bernadeta prega amb nosaltres, aprendrem nous ressons d'aquesta oració central en la vida del cristià.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

Preparant l'acollida dels joves de la JMJ

Falten poques setmanes per a l'arribada dels joves de tot el món que participaran en els actes de la JMJ de Madrid, amb la presència del Sant Pare, del 18 al 21 d'agost. Prèviament tenen lloc els «dies a les diòcesis». A partir de l'11 d'agost es preveu l'arribada de més de 40.000 joves a les diòcesis catalanes, que seran acollits en centres educatius, en parròquies i en famílies de les deu diòcesis amb seu a Catalunya i que participaran en diverses activitats organitzades en les ciutats i pobles de Catalunya i Andorra. El dissabte 13 d'agost, tots els joves es trobaran a Barcelona. A les 10 h, tindrà lloc la celebració de l'eucaristia a l'Espai Fòrum; a les 13 h, hi haurà una recepció a l'Ajuntament; a la tarda, visitaran la catedral, Santa Maria del Mar i la Sagrada Família. A les 20 h, es clourà la jornada amb un concert a l'Espai Fòrum. En la foto, Benet XVI conversant amb joves assistents a la JMJ de Sydney, l'any 2008.

GLOSSA

Dóna'ns els dons de l'Esperit!

Celebració de l'eucaristia de Pentecosta. En el moment de la pregària dels fidels, un grup de persones de diverses edats s'acosta al micròfon i formula la seva pregària, una rere l'altre, demanant els dons de l'Esperit:

«Senyor, com els deixebles el dia de Pentecosta, feu-nos testimonis de la vostra Paraula. Que ella ens porti i acompanyi per apropar-nos a tothom en el moment adient i amb paraules encertades. Doneu-nos el do de la saviesa.

Senyor, volem ser intel·ligents en la fe. Escoltar la vostra paraula, percebre els vostres missatges i entendre'ls dins el cor, com Maria. Doneu-nos el do de la intel·ligència.

Senyor, davant tanta ciència falsa, informació i desinformació que rebem cada dia, com separarem el gra de la palla? Com valorarem les coses en la justa mesura? Com aprendrem a distingir allò que ens fa feliços i ens apropa a Déu d'allò que ens enlluerna però ens deixa buits. Doneu-nos el do de la ciència.

Senyor, la vostra fortalesa és la força que ens alimenta, la perseverança i el valor per abordar les dificultats que ens anem trobant, que esvaeix les nostres pors i la nostra debilitat i ens fa capaços de sentir l'alè de Déu, que camina al nostre costat. Doneu-nos el do de la fortalesa.

Senyor, mostreu-nos el camí de la santedat: cercar i trobar la voluntat de Déu.

Ajudeu-nos a discernir, a reconèixer què és el que ve de Vós i el que ens n'allunya. Feu-nos sentir la inspiració del vostre Esperit en la capacitat d'acompanyar i de deixar-se acompanyar, en la recerca conjunta del bé per apropar-nos al Regne. Doneu-nos, Senyor, el do del consell.

Senyor, que ens identifiquem profundament amb el cor de Jesús, que acull i comparteix el sofriment de la humanitat i alhora és l'esperança de la història, que ens perdona i ens estima sempre. Doneu-nos, Senyor, el do de la pietat.

Senyor, mostreu-nos la nostra petitesse davant la vostra grandesa. El vostre amor infinit davant les nostres limitacions per estimar. La vostra bondat davant les nostres malícies. Aproveu-nos a la vostra misericòrdia i doneu-nos la força per no distreure'ns en trivialitats i cercar sempre la justícia i la fidelitat a Vós. Doneu-nos, Senyor, el do del temor de Déu.»

A cada invocació la comunitat, a una sola veu, responia: Doneu-nos-el, Senyor! «Igualment vosaltres: ja que anheleu els dons de l'Esperit, cerqueu de tenir-los en abundància, però procureu que sigui per a l'edificació de la comunitat» (1Co 14,12). Que l'Esperit vingui sobre nosaltres, que ens guareixi i ens transformi, i així, com els va passar als deixebles, que tothom que ens senti ens entengui, molt endins del seu cor!

Enric Puig Jofra, SJ

62è Aplec de Matagalls

Se celebrarà el proper diumenge dia 10 de juliol. A les 10 h, a la Creu de Matagalls, distribució dels premis a la constància d'assistència a l'Aplec i missa concelebrada, presidida pel bisbe de Vic, Mons. Romà Casanova. A les 13 h inauguració de les millors fetes pel Servei de Parcs Naturals a la font de Mosquits. A la tarda, a Viladrau: 17 h, entrega de premis del 3r concurs fotogràfic al Centre Cultural Europeu de la Natura; 18 h, a la pl. Major, ballada de sardanes acompanyades per la Cobla Genisenca.

DIUMENGE XIV DE DURANT L'ANY

► Lectura de la profecia de Zacaries (Za 9,9-10)

El Senyor diu: «Alegra't, ciutat de Sió. Aclama, ciutat de Jerusalem. El teu rei fa la seva entrada. És bo i salvador, muntat humilment en un ase, en un pollí, fill de somera. Bandejarà d'Efraïm els carros de guerra, allunyarà de Jerusalem els cavalls, i els arcs dels guerrers seran bandejats. Adreçarà a tots els pobles paraules de pau, i el seu domini s'estendrà d'un mar a l'altre, des del gran riu fins a l'extrem del país.»

► Salm responsorial (144)

R. *Beneiré el vostre nom per sempre, Déu meu i rei meu.*
Us exaltaré, Déu meu i rei meu, / beneiré el vostre nom per sempre. / Us beneiré dia rera dia, / lloaré per sempre el vostre nom. R.

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, gran en l'amor. / El Senyor és bo per a tothom, / estima entranyablement tot el que ell ha creat. R.

Que us enalteixin les vostres criatures, / que us beneixin els fidels; / que proclamïn la glòria del vostre Regne / i parlin de la vostra potència. R.

Totes les obres del Senyor són fidels, / les seves obres són obres d'amor. / El Senyor sosté els qui estan a punt de caure, / els qui han ensopegat, ell els redreça. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,9.11-13)

Germans, vosaltres no viviu segons les mires de la carn sinó segons les de l'esperit, perquè l'Esperit de Déu habita en vosaltres, i si algú de vosaltres no tingués l'Esperit de Crist, no seria de Crist. I si habita en vosaltres l'Esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts, també, gràcies al seu Esperit, que habita en vosaltres, aquell que va ressuscitar el Crist d'entre els morts donarà la vida als vostres cossos mortals. Per tant, germans, nosaltres tenim un deute, però no amb la carn, que ens obligaria a viure com demana la carn. Perquè si visquéssiu així, moririeu; en canvi, si per l'Esperit feu morir les obres pròpies de la carn, viureu.

► Lectura de l'evangelí segons sant Mateu (Mt 11,25-30)

En aquell temps, Jesús digué: «Us enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè heu revelat als senzills tot això, que heu amagat als savis i als entesos. Sí, Pare, així us ha plagut a vós. El Pare ho ha posat tot a les meves mans; fora del Pare, ningú no coneix veritablement el Fill; igualment no coneix veritablement el Pare, fora del Fill i d'aquells a qui el Fill el vol revelar. Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats; jo us faré reposar. Accepteu el meu jou, feuvos deixebles meus, que jo sóc benèvol i humil de cor, i trobareu el repòs que tant desitjàveu, perquè el meu jou és suau, i la meva càrrega lleugera.»

► Lectura de la profecia de Zacarías (Za 9,9-10)

Así dice el Señor: «Alégrate, hija de Sión; canta, hija de Jerusalén; mira a tu rey que viene a ti justo y victorioso; modesto y cabalgando en un asno, en un pollino de borrica. Destruirá los carros de Efraín, los caballos de Jerusalén, romperá los arcos guerreros, dictará la paz a las naciones; dominará de mar a mar, del Gran Río al confín de la tierra.»

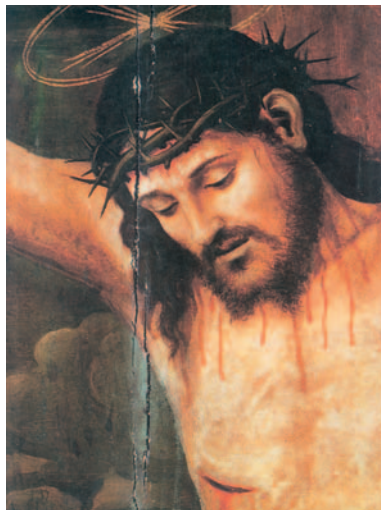
► Salmo responsorial (144)

R. *Benediciré tu nombre por siempre, Dios mío, mi rey.*
Te ensaltaré, Dios mío, mi rey; / bendiciré tu nombre por siempre jamás. / Día tras día, te bendiciré / y alabaré tu nombre por siempre jamás. R.

El Señor es clemente y misericordioso, / lento a la cólera y rico en piedad; / el Señor es bueno con todos, / es cariñoso con todas sus criaturas. R.

Que todas tus criaturas te den gracias, Señor, / que te bendigan tus fieles; / que proclamen la gloria de tu reinado, / que hablen de tus hazañas. R.

El Señor es fiel a sus palabras, / bondadoso en todas sus acciones. / El Señor sostiene a los que van a caer, / endereza a los que ya se doblan. R.

Faç del Crist. Fragment d'una pintura sobre taula. Museu de la catedral de Sogorb

► Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Romanos (Rm 8,9.11-13)

Hermanos: Vosotros no estáis sujetos a la carne, sino al espíritu, ya que el Espíritu de Dios habita en vosotros. El que no tiene el Espíritu de Cristo no es de Cristo.

Si el Espíritu del que resucitó a Jesús de entre los muertos habita en vosotros, el que resucitó de entre los muertos a Cristo Jesús vivificará también vuestros cuerpos mortales, por el mismo Espíritu que habita en vosotros. Así, pues, hermanos, estamos en deuda, pero no con la carne para vivir carnalmente. Pues si vivís según la carne, vais a la muerte; pero si con el Espíritu dais muerte a las obras del cuerpo, viviréis.

► Lectura del evangelio según san Mateo (Mt 11,25-30)

En aquel tiempo, exclamó Jesús: «Te doy gracias, Padre, Señor de cielo y tierra, porque has escondido estas cosas a los sabios y entendidos y se las has revelado a la gente sencilla.

Sí, Padre, así te ha parecido mejor. Todo me lo ha entregado mi Padre, y nadie conoce al Hijo más que el Padre, y nadie conoce al Padre sino el Hijo, y aquel a quien el Hijo se lo quiera revelar. Venid a mí todos los que estáis cansados y agobiados, y yo os aliviaré. Cargad con mi yugo y aprended de mí, que soy manso y humilde de corazón, y encontraréis vuestro descanso. Porque mi yugo es llevadero y mi carga ligera.»

COMENTARI

Savis ignorants

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 2a setm.): Gn 28,10-22a / SI 90 / Mt 9,18-26 ■ **dimarts**: Gn 32, 22-32 / SI 16 / Mt 9,32-38
■ **dimecres**: Gn 41,55-57;42, 5-7a.17-24a / SI 32 / Mt 10,1-7
■ **dijous** (□ Urgell): Gn 44,18-21.23b-29;45,1-5 / SI 104 / Mt 10,7-15 ■ **divendres**: Gn 46,1-7.28-30 / SI 36 / Mt 10, 16-23 ■ **dissabte**: Gn 49,29-32;50,15-24 / SI 104 / Mt 10, 24-33 ■ **diumenge** vinent, XV de durant l'any (lit. hores: 3a setm.): Is 55,10-11 / SI 64 / Rm 8,18-23 / Mt 13,1-23.

El nostre món, en general, admira i respecta els intel·lectuals, els científics, els savis i els experts. De fet, és bo que sigui així, perquè val la pena de treure el màxim rendiment de la intel·ligència humana i aprofitar el treball i la reflexió dels qui tenen més capacitat i més coneixements. La falta de seny i de reflexió ja han provocat prou desgràcies en la història de la humanitat.

Per tot això resulta encara més sorprenent que Jesús s'alegrí, i fins i tot arribi a donar gràcies a Déu, perquè l'escolten i l'entenen els senzills i els petits, mentre que el rebutgen els savis i els entesos. Quan pronuncia aquesta pregària Jesús ja ha

tingut temps d'adonar-se que el seu missatge és més ben acollit per la gent del poble, la majoria sense formació ni cultura, que no pas pels experts en temes religiosos.

L'explicació d'aquest fenomen no és difícil. Entendre i acceptar Jesús i el seu ensenyament no depèn de la capacitat intel·lectual, ni dels coneixements filosòfics o teològics. A Jesús no se l'acull amb la raó, sinó amb el cor. Els mestres de la Llei, que eren els teòlegs d'aquell temps, no van acceptar Jesús perquè la seva predicació i la seva actuació no encaixaven amb la idea que ells tenien de Déu i amb la manera com interpretaven l'Esclat. Es pensaven que ja ho sabien tot de Déu, no

eren receptius a res de nou. I davant Déu sempre cal esperar la novetat.

És bo que siguem capaços d'entendre allò que creiem, i fins i tot que puguem explicar-ho. Val la pena que tinguem cada dia més una bona formació cristiana. Tanmateix, ser cristià no depèn dels coneixements intel·lectuals, ni la qualitat del seguiment de Jesús es mesura amb avaluacions de tipus acadèmic. Ser cristià és més aviat tenir el cor net i obert per descobrir que en Jesús hi ha tot l'amor de Déu fet present en la història humana, i que el qui l'escolta troba el camí de la vida i de la felicitat.

Agustí Borrell

BÍBLIA I SOCIETAT ACTUAL

Personatges de la Bíblia: Josep (1) Conflictes entre germans

Sovint es fa esment dels tres grans patriarques de l'Antic Testament, Abraham, Isaac i Jacob, com a exemples d'hommes de fe. Es poden considerar com els pares de milions de fidels de les tres grans religions monoteistes. Tanmateix, no sempre són models a imitar des del punt de vista ètic.

Ara bé, tot canvia quan arribem a Josep, fill de Jacob. Es tracta d'un personatge magnífic, digne de figurar en les pàgines de la millor literatura universal. No és gens estrany que Thomas Mann i Sigmund Freud es fixessin en aquest noi jueu.

El relat de Josep planteja un tema que reiteradament apareix en les narracions bíbliques: l'enfrontament entre germans. Josep desperta l'enveja dels seus germans perquè «s'adonaven que el seu pare el preferia a tots ells; per això el detestaven i no eren capaços de parlar-li amigablement» (Gn 37,4). L'odi dels germans arriba fins a l'extrem de voler matar-lo. Rubèn el volia salvar i va demanar que es desfessin d'ell tirant-lo a una cisterna buida, però

sense arribar a matar-lo. Judà, en veure passar una caravana d'ismaelites, el va vendre per vint peces de plata als mercaders, que se'l van endur a Egipte.

El relat de Josep és una radiografia de la interioritat humana amb totes les seves ambivalències i contradiccions. Amor i odi, tendresa i violència, enveja i apreciació... poden cohabitar al si del cor humà generant una gran inestabilitat emocional i maneres d'actuar poc congruents.

A Egipte Josep treballa per un home poderós, Putifar. Josep, que era un jove atractiu, viurà allí les provocacions de la dona de Putifar, que l'acusarà falsament i, com que no es pot defensar, serà empresonat (Gn 39). La mentida és l'eina que possibilita aquest abús. L'innocent és presentat com el culpable.

A ningú no se li escapa que la història de Josep també manifesta nombrosos paral·lelismes amb la vida de Jesús de Natzaret. Tots dos són traïts, venuts i empresonats. Són l'exemple de com el just pateix injustament.

Josep Otón

(*Històries i personatges*. Ed. Claret, Barcelona 2009)

RELIGIÓ I COMUNICACIÓ

Una «comunitat narrativa»

El lingüista alemany Harald Weinrich es refereix a la «innocència narrativa» del cristianisme primitiu perquè va ser fonamentalment una *comunitat narrativa* i no pas una *comunitat argumentativa*. No hi ha cap mena de dubte que tot el que es troba escrit en el Nou Testament —sobretot en els Evangelis sinòptics— no són sinó textos narratius dels diversos testimonis, que hi aporten la seva confessió de fe tot teixint la trama argumental viscuda de la seva experiència de l'encontre amb el Senyor ressuscitat.

No cal insistir en la importància excepcional que en la narrativa evangèlica posseeixen les paràboles com a *stories* del mateix Déu, que mostra col·loquialment el contingut pràctic de la salvació als qui les escolten. És al bell mig de la vida quotidiana, amb les seves rutines i amb els canvis de temps, d'humor i de fortuna, on es comunica i pren cos la Bona Nova com a *normalitat redimida* per l'Encarnació del Fill de Déu.

Un altre exemple molt significatiu de l'ús de la narració en el cristianisme és el que proposa sant Agustí en el *De catechizandis rudibus*, que és un escrit destinat a narrar la *història sagrada* als qui es preparen per rebre el baptisme. Agustí coneix molt bé la diferència entre *narratio* i *demonstratio*. No ignora que hi ha d'haver una bona coordinació entre aquestes dues formes de la paraula humana, però no dubta a atorgar la primacia a les *narrationes* que constitueixen la trama argumental essencial del cristianisme, que constitueix el tot de la comunicació cristiana: els *acta et passa Christi*.

La necessitat de transmissions religioses del nostre temps només podrà ser satisfeta mitjançant una rehabilitació de les narratives religioses. En el cas del cristianisme, els trossos inextingibles de les paràboles evangèliques ens permeten mantenir la ferma esperança en la continuada vitalitat, malgrat tot, del seu missatge de salvació i de llibertat.

Lluís Duch

(*Religió i comunicació*, Fragmenta Editorial)

SANTORAL

3. ✠ Diumenge XIV de durant l'any. Sant Tomàs, anomenat Dídím (el Bessó), apòstol, venerat a Edessa (s. vi); sant Heliodor, bisbe; sant Jacint, cambrer imperial mr.; sant Lleó II, papa (sicilià, 682-683); beata Maria Anna Mogas Fontcuberta, vg. (de Corró de Vall, les Franqueses del Vallès, 1827-1886), fund. Franciscanes Missioneres de la Mare del Diví Pastor.

4. Dilluns. Santa Isabel de Portugal (1271-1336), princesa catalanoaragonesa, néta de Jaume I; sant Laureà, bisbe de Sevilla; santa Berta, vg.; sant Valentí Berriochoa, bisbe i mr.

5. Dimarts. Sant Antoni-Maria Zaccaria (1502-1529), prev., fund. Barnabites a Milà (B); sant Miquel dels Sants (1591-1625), prev. trinitari a Valladolid, nat a Vic i patró d'aquesta ciutat; santa Filomena, vg.

6. Dimecres. Santa Maria Goretti (1890-1902), vg. i mr. de la castedat; sant Isaïes, profeta i mr.; sant Ròmul, bisbe.

7. Dijous. Sant Ot o Odó (†1122), bisbe d'Urgell, patró de la Seu; sant Fermí, bisbe de Pamplona; santa Edilberga, vg.; sant Marçal, bisbe; beat Benet XI, papa (1303-1304).

8. Divendres. Sant Adrià III, papa (romà, 884-885); sants Àquila i Priscil·la, esposos mrs., deixebles de Pau; sant Edgar, rei d'Anglaterra (†975); sant Eugeni III, papa (1145-1153).

9. Dissabte. Mare de Déu Reina de la Pau; sant Zenó o Zenon, mr.; sant Joan de Colònia, prev. dominicà i mr.; sant Teodor Balat, mr.; beata Joana Scopelli, vg. carmelitana.

EDUCAR

¡Tienes que comer!

Las pocas ganas de comer son uno de los males de nuestros días. Los niños están desganados e inapetentes, y hacen ascos a la comida. ¡Da pena verlos! La falta de apetito es tan frecuente que se calcula que uno de cada cuatro niños la padece. Y la padecen los padres, y sobre todo las madres.

El tema es complejo y amplio, y me voy a limitar a recoger algunos de los consejos que propongo en mi libro,

- Alimentar a los niños tiene que ser un acto de amor; pero el alimento en sí no se tiene que convertir en muestra de amor. (Recuerde al nefasto apremio: «Si no comes es que no me quieres»).

- Enseñar a los hijos los hábitos de alimentación desde los primeros días de vida, tanto en casa como luego en la escuela.

- No permitir aversiones alimentarias, especialmente entre los seis y los doce años.

- Concentración de las comidas en las tres diarias: desayuno, almuerzo y cena (la merienda es optativa), sin saltarse ninguna de ellas. La mayoría de los casos de anorexia nerviosa que he visitado empezaron así, saltándose alguna de las tres comidas diarias.

- Implantación firme de los horarios de las comidas.

- Sincronización de los miembros de la familia para que estén juntos en la misma mesa (aunque sea sólo a la hora del desayuno).

- Localización apropiada y fija de los lugares de las comidas: no comer en cualquier parte (es decir, no es recomendable comer con una bandeja delante del televisor).

- Enseñar a los niños a ser altruistas y a pensar en los que no tienen nada que comer.

Dr. Paulino Castells

(*Tenemos que educar*, Ed. Península. *Hem d'educar*, Ed. Columna)

ENTREVISTA

► NÚRIA AGUSTÍ

Solidaritat sense límits

L'Associació d'Amics de la Història i Tradicions d'Hostafrancs (Barcelona) ha concedit recentment el 20è Premi Valors Humans, que lliura anualment a persones o entitats que s'han distingit en alguna acció altruista, al grup de 38 voluntaris de Càritas de la parròquia del Sant Àngel Custodi d'aquest barri barceloní, «per la seva callada i constant ajuda a més de 200 famílies de la zona, a les quals, d'una manera regular, fan arribar cada setmana la seva ajuda». La Gna. Núria Agustí, carmelita vedrua, és l'animadora d'aquest grup de voluntariat que cada dimecres prepara, a la botiga, lots amb els aliments que els arriben per a les famílies més necessitades d'Hostafrancs.

Què us mou a fer aquesta tasca setmanal?

Ens mou l'estimació i la solidaritat amb els més pobres i necessitats. Com a persones cristianes que som, seguim l'exemple que Jesucrist ens va donar.

Realment veieu el rostre de Jesucrist en cadascuna de les persones que vénen a demanar-vos ajuda?

Seguint el lema que tenim plasmat en el projecte —«Us ho asseguro: tot allò que fèieu a un d'aquests més petits, a mi m'ho fèieu» (Mt 25,40)—, intentem descobrir en l'altre Jesucrist; no sempre ens resulta fàcil, ja que se'ns presenta amagat en el germà, com als deixebles d'Emaús.

Quina recompensa rebeu de les persones que us demanen aliments?

De recompensa material, ni la rebem ni l'esperem. Rebem la recompensa de la satisfacció de fer el bé i, també, moltes vegades l'agraïment d'algunes famílies. Part dels aliments que donem els rebem dels feligresos, que cada diumenge els dipositen dins la panera que hi ha a l'església. La font principal, però, ens arriba del Banc dels Aliments, que cada trimestre ens en fa un lliurament. També en rebem de l'Associació la Nau, de productes de neteja i d'higiene corporal.

Òscar Bardají i Martín

Mans Unides recapta a Andorra 100.000 euros

Mans Unides al Principat d'Andorra ha acomplert els seus objectius per a la campanya de l'any 2011, després de la recollida de més de 100.000 euros que es destinaran als quatre projectes a Camerun, Senegal, Argentina i l'Índia. Al Camerun és previst fer un hospital per a malalts de SIDA (700.000 euros), a Senegal una residència per a joves universitaris (10.000 euros), a la Patagònia Argentina, una aula escola agrícola (6.000 euros) i l'ampliació d'una escola a l'Índia (12.500 euros). En el darrer cas, el projecte és conjunt amb Mans Unides Diocesana. Mans Unides fa una valoració molt positiva de la campanya, ja que s'han superat els objectius a través d'actuacions artístiques o d'aportacions institucionals, empresarials o particulars.

Berenar de germanor dels col·laboradors d'Artesa

El diumenge 29 de maig es va celebrar el Coro de la Dalia Blanca, la trobada de fi de curs de tots els col·laboradors de la parròquia d'Artesa de Segre i dels pobles veïns. L'activitat de germanor es va iniciar amb la missa solemne cantada, en Acció de Gràcies, a les set de la tarda, i, més tard, els assistents van celebrar un berenar sopar, al que s'hi van donar cita unes 80 persones que van compartir experiències.

Càritas Urgell incrementa els ajuts econòmics en un 8%

Càritas d'Urgell ha presentat en l'assemblea celebrada el dissabte 11 de juny a Balaguer els resultats de la memòria de l'any 2010, amb un balanç que reflecteix que les persones que necessiten el suport de Càritas són cada vegada més joves: un 50% tenen entre 18 i 39 anys, i que la tercera edat —majors de 65 anys— ha començat a demanar suport: són un 15% de les persones ateses aquest 2010. Els ajuts econòmics han augmentat respecte de l'any anterior en un 8%. La necessitat primordial ja no és la roba, sinó que cal resoldre deutes angustiosos de menjar, de lloguer, o de rebuts de la llum. La resposta de Càritas és immediata. S'han fet un total de quasi 1.900 intervencions al Bisbat d'Urgell.

El tarannà del voluntariat de Càritas va posar-se en relleu el dissabte durant la conferència de Mn. Salvador Bacardit, Delegat Episcopal de Càritas Barcelona, quan aquest va assenyalar que «el voluntariat té una dimensió específica: l'estimació amb sinceritat dels qui ens envolten: una sinceritat que ens fa servir als altres com a germans». Aquesta dimensió, ja manifestada en les primeres comunitats cristianes, s'ha mantingut viva i avui, per Mn. Bacardit, forma part de la «imatge i credibilitat de Càritas», perquè estimem com instruments de l'amor de Déu: «amb el convenciment que tot el que deixem de fer als altres, ho deixem de fer a Déu». Ha parlat de l'abast del terme solidaritat i de la necessitat d'una preparació i coordinació noves davant dels nous reptes de les pobreses d'avui.

L'assemblea es va iniciar amb l'acollida dels voluntaris i participants, a l'església del Sagrat Cor de Balaguer. Mons. Joan-Enric Vives va fer la salutació inicial, juntament amb Mn. Jaume Mayoral, Delegat Episcopal i el Director voluntari, Josep Casanova. Mons. Vives va encoratjar a voluntaris i professionals que formen l'entitat, i els va agrair «per la seva dedicació envers l'amor generós al próisme que ens necessita», i va assenyalar que «tots hem de continuar en el camí del servei i l'entrega generosa envers els qui més ho necessiten», tot pregant que autoritats, empresaris, dirigents, i treballadors «no decaiguin en l'esforç, malgrat la duresa de les circumstàncies».

Després de la conferència es va fer una mostra de productes de Comerç Just i tot seguit la presentació de l'Informe 2010. En acabar i després dels precs i preguntes es va fer un dinar de germanor al Centre Sant Domènec, recentment inaugurat.

Taller bíblic a Campelles

Al Casal Sant Martí de Campelles es va dur a terme un «Taller Bíblic: Personatges bíblics», el primer cap de setmana de juny. Aquest és el primer d'un seguit de tallers que volen fer-se amb la intenció d'aprofundir la Paraula de Déu a través dels seus personatges. S'ha iniciat aquest any amb Sant Pere i Sant Pau com a fonaments de l'Església. La Dra. en Bíblia, Begonya Palau ha estat qui ha conduït aquest taller. Els participants venien dels bisbats d'Urgell, Vic i Barcelona. A més dels coneixements que la Dra. Palau va permetre als assistents de participar-ne activament i gaudir, també, de la convivència en el Casal, i de l'entorn de Campelles.

Festa de Sant Antoni a Urgell

Un any més el 13 de juny, Urgell ha celebrat la festa de Sant Antoni de Pàdua. Al nostre Bisbat hi ha esglésies, ermites i capelles consagrades a Sant Antoni, així com alguns aplecs que se celebren el dia d'aquest sant. Així a Ponts a la cruïlla del carrer Vilanova amb la plaça Planell, en el xamfrà de l'Ajuntament hi ha una capelleta amb la imatge de Sant Antoni de Pàdua que té una arrelada devoció entre els pontsicans i pontsicanes, que al llarg de l'any li encenen algun ciri per demanar per la família, la salut, el estudis, on gent de totes les edats s'atansen fins a aquella cantonada per resar-li una pregària i demanar la seva intercessió. En la diada del sant, el 13 de juny, enguany coincidint amb la festa de la Pasqua Granada, de bon matí els veïns i veïnes del carrer baixen la imatge del sant i li preparen un petit altar ple de flors; al llarg del dia la gent del poble va a encendre la seva llàntia i a oferir-li una pregària. A la tarda, als volts de les cinc té lloc el rès del Sant Rosari, seguit per un bon nombre de fidels, i a l'acabar aquesta pregària mariana que s'ofereix pel poble, pels difunts i per la gent de la contrada, té lloc un berenar popular de coca, xocolata i vi dolç que ofereixen els veïns del carrer Vilanova a tots.

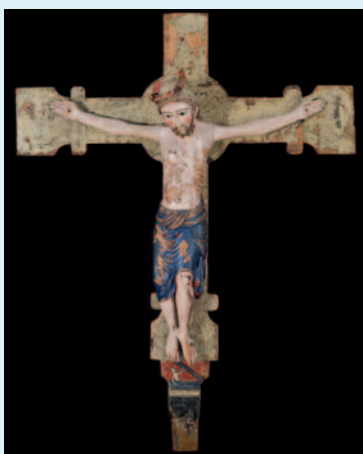
EL PATRIMONI, UN VALOR EN ALÇA

El Crist d'Escunhau torna des del mes de juliol a la Val d'Aran

El Crist d'Escunhau és una talla romànica del segle XIII realitzada en fusta policromada, amb unes mides respectables: 90 cm d'alt i 94 d'ample. És a sobre d'una creu una mica més gran, també de fusta policromada, de 140 d'alt per 116 d'ample. S'hi ha fet anclatges nous reversibles en la seva restauració.

S'atribueix al grup de majestats despullades, amb la intenció de l'artista d'esculpir un Crist que no pateix.

La seva decoració és desigual: l'anvers de la creu té una decoració floral feta amb relleus de pasta i el revers està policromat amb un anyell al centre i d'altra simbologia religiosa. La singularitat

d'aquesta escultura romànica està en la cara, on l'artista no va esculpir l'habitual Crist sofrint, sinó al contrari, una imatge molt dolça.

Ha estat restaurada en el Centre de Restauració de Béns Mobles de la Generalitat, a Valldoreix, i a partir del mes de juliol es pot gaudir en el Museu dera Val d'Aran.

Aquesta és una de les talles més importants de la Val d'Aran, que estava en el temple parroquial d'Escunhau. També ho és del museu aranès i del patrimoni religiós del Bisbat d'Urgell. Tot i que ja es va fer una restauració ja a l'any 1986, problemes amb la capa pictòrica ha dut els conservadors a fer-ne una nova restauració.